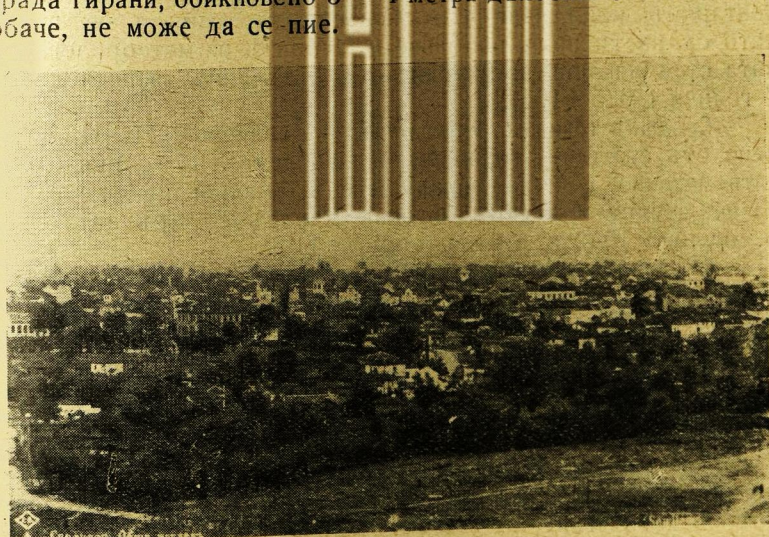

къмъ западъ, за да се вмъкне следъ 5 — 6 километра въ своя красивъ доленъ проломъ презъ Крушовския баиръ, който свършва съ отвесни стени подъ с. Горско Косово. Тамъ сега започва да се строи голѣмъ язовиръ, събираната вода надъ който ще служи да се напоява долината Росина по долното течение на рѣката и за добиване на електрическа сила, нареченъ „Росица“.

Презъ този доленъ проломъ на Росица сж се утекли нейнитѣ води, които преди това сж образували малко езеро, каквото тогава ще да е представлявало Севлиевското поле. Неравното дъно на това нѣкогашно езеро е било запълнено презъ течение на изминалитѣ хилядолѣтия отъ свличанитѣ наноси на Росица и нейнитѣ горни планински притоци. Рѣката и сега продължава да утаява плодороднитѣ си тини по най-низкитѣ части на нейнитѣ крайбрѣжия, които ежегодно се заливатъ отъ прииждащитѣ води на Росица.

Почвата на Севлиевското поле, по-голѣмата частъ отъ което влиза въ землището на градъ Севлиево, се състои отъ алувиални чакълони и пѣсѣчни наноси, разпредѣлени различно изъ полето. Самиятъ градъ е застроенъ върху една 15 метровъ висока тераса, наричана научно манастириенска, чиято почва позволява на изобилнитѣ подпочвени води да се просмукватъ лесно изъ нея и да се изкопватъ навредъ изъ града гирани, обикновено 3 — 4 метра дълбоки. Тѣхната вода, обаче, не може да се пие.

Общъ изгледъ на гр. Севлиево.

Севлиево е разположенъ на високия лѣвъ брѣгъ на Росица и то тамъ, гдето тя завива къмъ западъ. Близостта на рѣката е цѣла благодать за севлиевци. Тѣ използватъ нейнитѣ води за пране въ домоветѣ си, а лѣте — и по самата